

150110

Guldäpplen

Stora ting ligger framför oss och vi vill kalla människor från sin likgiltighet för att göra sig redo. Eviga ting trängs i mitt sinne dag och natt. De jordiska tingen bleknar ur min syn. Vi ska inte släppa vår förtröstan nu, utan ha en fast tillförsikt, fastare än någonsin tidigare. Hittills har Herren hjälpt oss och han kommer att hjälpa oss till slutet. Vi ska se på stöttepelarna, påminnelser om vad Herren har gjort för att trösta och rädda oss från förödarens hand. Vi ska ha i färskt minne varje tår som Herren har torkat från våra ögon, varje smärta som han lindrat, all oro som han avlägsnat, all rädsla som han tagit bort, varje behov han tillfredsställt, all nåd han gett, och på sätt styrka oss själva inför allt det som ligger framför oss genom att minnas vår pilgrimsfärd. Vi kan inte annat än se fram emot nya förvirrande omständigheter i den kommande konflikten, men vi kan se på det som ligger bakom oss lika väl som på det som ska komma, och säga – Hitintills har Herren hjälpt oss. "Som din dag, så ska din kraft ock vara". Prövningarna kommer inte att överstiga den styrka som vi kommer att få för att bära dem. Så låt oss ta upp vårt arbete precis där vi finner det, utan ett ord av klagan, och lita på att ingenting kan komma över oss utan att kraft kommer i förhållande till prövningen. Våra barn är i Guds hand. Vår tro måste väckas till att ta fasta på löftena, och vi ska inte klaga eller sörja för då vanäras vi Gud. Vi måste uppmuntra ett glatt och hoppfullt sinnelag. Vår nuvarande frid får inte störas av förväntade prövningar, för Gud kommer aldrig att lämna eller svika en enda själ som förtröstar på honom. Gud är starkare än våra onda aningar. Om vi skulle försöka att ofta påminna oss och upprepa våra välsignelser, räkna upp tillfällena då Gud har verkat för oss, när han har ingripit med sin kraft och sin nåd när vi har varit helt rädlösa, uppehållit oss när vi varit på väg att falla, tröstat oss när vi sörjt, då skulle vi se att det är otro att tvivla på Gud eller att vara fylld av oro. Låt oss komma ihåg och glädjas åt välsignelserna varje dag. Vi måste leva av tro varje dag. Jag vet inte vad som lockade fram dessa iakttagelser, bara tanken att många kommer att bortse från nuvarande plikter, nuvarande tröst och välsignelser och låna bekymmer avseende den kommande krisen. Det är att göra sig bekymmer i förtid, och vi kommer inte att få någon nåd för några bekymmer som vi tagit ut i förväg på det viset. Gläd er i Gud alltid. Prisa Gud idag för hans nåd och fortsätt att prisa honom varje dag, och så, när anblicken av hårda strider kommer, eftersom vi har lärt oss helig förtröstan och välsignad tillit, lägger vi vår hand i Kristi hand, ställer våra fötter på klippan, och vi är säkra från storm och tumult." - Second Advent Review and Sabbath Herald - 25 maj 1884 Översättning: Suzanne Gundler